

אדם, ונעשה ממנו לבושים של אור להלביש בהם הנשמה לעלות למעלה. ואף על גב שבארוה שאותם לבושים תלויים במעשים - אלה לא תלויים אלא ברצון הרוח, כמו שנתבאר, לעמד בתוף מלאכים ורוחות קדושות, וזהו ברור הדבר. והמנורה הקדושה למד כף מאלהיה: הלבושים שלמטה בגן שבארץ במעשים, והלבושים שלמעלה, (ברוח ורצון וכונת הלב) ברצון וכונת הרוח בלב.

וְנָהָר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו' (בראשית ב), הרי פְּרִשׁוּהָ, אָבֵל בגן הזה שלמטה, נהר יצא מעדן ודאי. וצריך לדעת, הנהר הזה שיוצא בגן שלמטה, באיזה מקום הוא עקרו ופרשו. באיזה מקום? בעדן. העדן הזה הוא סוד עליון, ולא נתנה רשות לעין השכל לשלט בו. וסוד הדבר - אלמלא המקום הזה נמסר למטה להתגלות, המקום של העדן העליון הקדוש נמסר גם כן לדעת. אלא (אבל) משום ההסתרה של כבוד העדן העליון הקדוש, נטמן ונגנז העדן הפתוח שאותו נהר שופע ויוצא ממנו, ולכן לא נמסר להתגלות אפלו לאותן הנשמות שבגן עדן.

כמו שהנהר הזה נפרד ויוצא מתוף עדן להשקות את הגן שלמעלה, כך גם מתוף אותו הפתח של האמצע יוצא אור אחד שנפרד לארבעה צדדים, בארבעה פתחים שאמרנו. המקום שעומדות אותן האותיות הרשומות. ואותו האור שנפרד לארבעה אורות, בארבע אותיות שנוצצות (ויצאות) יוצא מעדן, מקום שזוהרת הנקדה שלמעלה. ואותה נקדה מאירה, ונעשה עדן להאיר, ואין מי ששולט לראות

לעילא, מתעטר בה מאן דמתעטרא, ואשתאר חולקא לההוא בר נש, ואתעבד מניה לבושין דנהורא, לאתלבשא בהו נשמתא. לסלקא לעילא. ואף על גב דאוקמוה, דאינון לבושין בעובדין תליין. אלין לא תליין אלא ברעותא דרוחא, כמה דאתמר, לקיימא גו מלאכין רוחין קדישין ודא איהו ברירו דמלה. ובוצינא קדישא, אוליף הכי מאלהיה, לבושין דלתתא בגנתא דארעא בעובדין. לבושין דלעילא, (כ"א ברוחא ורעותא וכוננא דלפא) ברעותא

וכוונא דרוחא בלפא.

וְנָהָר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו', (בראשית ב) ^בהא אוקמוה, אָבֵל בְּהַאי גַּנְתָּא דְלִתְתָּא, נָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן וְדַאי. וְאַצְטְרִיף לְמַנְדַּע, הַאי נָהָר דְנַפְיָק בְּגַנְתָּא דְלִתְתָּא, בְּאֵן אֲתֵר עֲקֵרָא וְשִׁרְשָׁא דִּילֵיהּ. בְּאֵן אֲתֵר, בְּעֵדֶן. עֵדֶן דָּא רִזָּא עֲלָאָה אִיהוּ, וְלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ עֵינָא דְסִכְלָתָנּוּ. וְרִזָּא דְמִלְּהָ אֲלִמְלָא אֲתֵר דָּא אֲתַמְסֵר לְתַתָּא לְאַתְגַּלְאָה, אֲתֵר דְעֵדֶן עֲלָאָה קַדִּישָׁא, אֲתַמְסֵר אוֹף הֲכִי לְמַנְדַּע. אָלֵא (נ"א אבל) בְּגִין טְמִירוּ דִּיקְרָא דְעֵדֶן עֲלָאָה קַדִּישָׁא, אֲתַטְמֵר וְאַתְגַּנִּיז עֵדֶן תַּתָּאָה, דִּהֵהוּא נָהָר נְגִיד וְנַפְיָק מִנִּיהּ. וְעַל דָּא לֹא אֲתַמְסֵר לְאַתְגַּלְאָה, אֲפִילוּ לְאַיְנוּן נִשְׁמַתִּין דְּבַגְנַתָּא דְעֵדֶן.

כְּמָה דְהַאי נָהָר אֲתַפְרֵשׁ וְנַפְיָק מִגּוּ עֵדֶן, לְאַשְׁקָאָה לְגַנְתָּא דְלַעִילָא, הֲכִי נְמִי מִגּוּ הֵהוּא פְתָחָא דְאַמְצְעִיתָא נַפְיָק חַד נְהוּרָא, דְאַתְפְּרֵשׁ לְאַרְבַּע סְטְרִין, בְּאַרְבַּע פְּתַחִין דְקְאָמְרִין. אֲתֵר דְקִימִין אֵינוּן אֲתוּון רְשִׁימִין. וְהֵהוּא נְהוּרָא דְאַתְפְּרֵשׁ לְאַרְבַּע נְהוּרִין, בְּאַרְבַּע אֲתוּון דְנִיצוּצִין, (נ"א ונפרד) נַפְיָק מֵעֵדֶן, אֲתֵר דְזִהְרָא נְקוּדָה לְעִילָא.

וְהֵהוּא נְקוּדָה אֲתַנְהִיר, וְאַתְעָבִיד עֵדֶן

לְאַנְהָרָא. וְלֹא אֵית מָאן דְּשְׁלִיט לְמַחְמֵי
וּלְמַנְדַּע לְהַאי נְקוּדָה, בַּר הַהוּא נְהִירוּ
דְּאַתְפְּשֵׁט מִנִּיהּ, דְּסַגְדִּין לְקַמִּיָּה אֵינּוּן צְדִיקָא
דְּבַגְנָתָא דְעַדָן, כְּמָה דְאַתְמַר. וְהַאי נְקוּדָה
תְּתָא, אִיהִי גִנְתָא לְגַבֵּי עַדָן עֲלָא, אֶתְר דְּלֹא
אַתִּיּוּיָב לְמַנְדַּע וְלֹא סְתַכְלָא.

עַל כָּל דָּא כְּתִיב, (ישעיה סד) עֵינן לֹא רִאָתָה אֱלֹהִים
זוּלְתָךְ. שְׁמָא דָּא אַתְפְּרֵשׁ, אֱלֹהִים זוּלְתָךְ,
דָּא נְקוּדָה תְּתָא קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ יָדַע הַאי עַדָן
דְּלִתְתָא, דְּטְמִיר בְּגִנְתָּא, וְלִית אַחְרָא מָאן
דְּיָדַע לִיה. אֱלֹהִים זוּלְתָךְ, דָּא עַדָן עֲלָא עַל
כָּלָא, דְּאִיהוּ רְזָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי, דְּאִיהוּ יָדַע
לְנְקוּדָה תְּתָא, בְּחַד צְדִיק דְּנִפְיָא מִנִּיהּ, נְהַר
דְּרַגִּי לִיה, וְלִית מָאן דְּיָדַע לִיה בַּר אִיהוּ,
דְּכְתִיב אֱלֹהִים זוּלְתָךְ, דְּאִיהוּ אַחִיד לְעִילָא
לְעִילָא עַד אֵין סוּף.

וְהַאי נְהַר דְּנִפְיָא מִעַדָן לְתְּתָא, רְזָא אִיהוּ
לְחַפְיָמִין, בְּרְזָא דְכְּתִיב, (ישעיה נח) וְהַשְׁבִּיעַ
בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ. וּמְלָה דָּא אַתְפְּרֵשׁ לְעִילָא
וְתְּתָא. נִשְׁמָתָא דְנִפְקָא מִהַאי עֲלָמָא דְחִשׁוּכָא,
אִיהִי תְּאִיבַת לְמַחְמֵי בְנֵהִירוּ דְעֲלָמָא עֲלָא,
כְּהַאי בַר נֶשׁ דְּתְּאִיב לְמִשְׁתִּי בְתְּאִיבוּ לְמִיָּא,
הַכִּי כָּל חַד וְחַד, אִיהוּ צַחְצְחוֹת, כְּמָה דְאַתְ
אָמַר, (ישעיה ה) צַחַה צָמָא. צָמָא, מְאִינוּן צַחוֹת
דְּנִהוּרִין דְּגִנְתָּא וְרַקִּיעָא וְהִכְלִין דְּגִנְתָּא.

וְהַהוּא נְהַר דְּנִפְיָא מִעַדָן, כָּל אֵינּוּן נִשְׁמָתִין
בְּלְבוּשֵׁי יְקָר, יְתְּבִין עַל הַהוּא נְהַר,
וְאֲלַמְלָא הַהוּא לְבוּשָׁא, לֹא יִכְלִין לְמִסְבֵּל.
וְכַדִּין מְתִישְׁבֹן, וְרַוּוּן בְּאֵינוּן צַחוֹת, וְיִכְלִי
לְמִסְבֵּל. וְהַהוּא נְהַר אִיהוּ תְּקוּנָא דְנִשְׁמָתִין,
לְאַתִּישְׁבָּא, וְלְאַתְזָנָא וְלְאַתְהִנָּא, מְאִינוּן
צַחוֹת וְנִשְׁמָתִין אַתְהִנּוּ (נ"א אַתְתְּקִינוּ) עַל הַהוּא
נְהַר, וּמְתִישְׁבֹן בִּיה.

וְלַדְעַת אֶת הַנְּקוּדָה הַזֹּאת פֶּרֶט
לְאוּתוּ אֹר שְׁמֵתְפֹשֵׁט מִמֶּנָּה,
שְׁמֵתְפֹשֵׁט לְפָנָיו אֹתָם
הַצְדִּיקִים שֶׁבָּגַן עַדָן, כְּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאָר. וְהַנְּקוּדָה הַתְּתוּנָה הַזֹּאת
הִיא גַּן אֶל הַעַדָן הָעֲלִיּוֹן, הַמְּקוּם
שֶׁלֹּא נִתֵּן לְדַעַת וְלְהִתְבּוֹנֵן.

עַל כָּל זֶה כְּתוּב, (ישעיה סה) עֵינן לֹא
רִאָתָה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ. הַשֵּׁם הַזֶּה
הַתְּפֹרֵשׁ. אֱלֹהִים זוּלְתָךְ - זֶה
הַנְּקוּדָה הַתְּתוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
שֶׁהוּא יוֹדַע אֶת הַעַדָן הַזֶּה
שֶׁלְמִטָּה שְׁטֵמוֹן בָּגַן, וְאֵין אַחַר
שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ. אֱלֹהִים זוּלְתָךְ - זֶהוּ
הַעַדָן הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל, שֶׁהוּא סוּד
הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מְכִיר אֶת
הַנְּקוּדָה הַתְּתוּנָה בְּצְדִיק אֶחָד
שִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ, נְהַר שְׁמֵרוּה אֹתָהּ,
וְאֵין מִי שֶׁמְכִיר אוֹתָהּ פֶּרֶט לוֹ,
שֶׁכְּתוּב אֱלֹהִים זוּלְתָךְ, שֶׁהוּא
אַחִיו לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף.
וְהַנְּהַר הַזֶּה שִׁיּוּצָא מִעַדָן לְמִטָּה
הוּא סוּד לְחַכְמִים בְּסוּד הַכְּתוּב,
וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ. וְהַדְּבָר
הַזֶּה הַתְּפֹרֵשׁ לְמַעְלָה וּמִטָּה.
הַנִּשְׁמָה שִׁיּוּצָא מִעוֹלָם הַחֹשֶׁךְ
הַזֶּה, הִיא תְּאִבָּה לְרִאוֹת בְּאוּר
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּאֵדָם הַזֶּה שֶׁתְּאִב
לְשִׁתוֹת מִים בְּתַאוּה. כִּף כָּל אֶחָד
וְאֶחָד הוּא צַחְצְחוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ישעיה ה) צַחַה צָמָא. צָמָא, מְאֹתָם
צַחוֹת שֶׁל אוֹרוֹת שֶׁל הַגֶּן וְהַרְקִיעַ
וְהַיְכָלוֹת שֶׁל הַגֶּן.

וְאוֹתוֹ נְהַר שִׁיּוּצָא מִעַדָן, כָּל אוֹתָן
נִשְׁמוֹת בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד יוֹשְׁבוֹת עַל
אוֹתוֹ נְהַר, וְאֲלַמְלָא אוֹתוֹ לְבוּשׁ,
לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאֵז מְתִישְׁבוֹת
וְרוֹת בְּאוֹתָם צַחוֹת וְיְכוּלוֹת
לְסַבֵּל. וְאוֹתוֹ נְהַר הוּא תְּקוּן
הַנִּשְׁמוֹת לְהִתִּישֵׁב וְלְהַזוֹן וְלְהַנּוֹת
מְאוֹתָן צַחוֹת, וְהַנִּשְׁמוֹת נְהַנּוֹת
(מְתַתְּקוּנוֹת) עַל אוֹתוֹ נְהַר וּמְתִישְׁבוֹת
בו.